

Serwis Informacyjny Biblioteki Główniej

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona
Kołłątaja w Krakowie

Nr 4/2022 (66)
(lipiec-sierpień)

ISSN 2720-4405

W numerze:

1. Licencje WBN i programy publikowania otwartego z finansowaniem	s. 3
2. Springer wznawia program otwartego publikowania	s. 4
3. Nowa edycja Journal Citation Reports z wartościami Impact Factor za 2021	s. 5
4. Nagroda w konkursie Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii dla publikacji przygotowanej z udziałem pracownika Wydziału Leśnego UR	s. 6
5. Ciekawe miejsca w Krakowie – Park Duchacki	s. 7
6. Skarby Muzeum UR – Świadećstwo Zygmunta Skąpskiego z Dublin	s. 10
7. Dary lata	s. 14

Serwis Informacyjny Biblioteki Głównej UR jest tworzony i redagowany przez pracowników Oddziału Informacji Naukowej i Dokumentacji. Ukazuje się co dwa miesiące, informując o bieżących wydarzeniach w Bibliotece, istotnych zmianach w organizacji jej pracy, nowych dostęпах testowych i subskrypcjach baz, nowościach w ofercie biblioteki z naciskiem na elektroniczne źródła, czy prowadzonych szkoleniach i warsztatach.

Przygotowanie:
Danuta Gajewska
Paweł Jakubiec
Adam Ruta
Beata Tokarczuk

Wykorzystane na okładce oraz w tekstach elementy graficzne pochodzą ze strony <https://pixabay.com/>, <https://www.facebook.com/> oraz z zasobów własnych UR

Licencje WBN i programy publikowania otwartego z finansowaniem

ADAM RUTA

W dniu 30 czerwca 2022 r. Wirtualna Biblioteka Nauki opublikowała komunikat o licencjach WBN i programach publikowania otwartego, w którym można przeczytać m.in.:

Uprzejmie informujemy, że 24 czerwca 2022 r. Minister Edukacji i Nauki potwierdził zamiar finansowania w 2022 r. licencji WBN kontynuowanych na podstawie dotychczasowych umów wieloletnich oraz na podstawie nowych umów, które mają być zawarte zgodnie z wytycznymi MEiN (patrz komunikat z 7 kwietnia 2022 r.) oraz ofertami wynegocjowanymi przez ICM i realizującymi te wytyczne (patrz komunikat z 2 czerwca 2022 r.).

Potwierdzenie to obejmuje licencje krajowe Cell, Nature, Science, Springer z publikowaniem otwartym (OA), Wiley i program Scoap3; oraz licencje konsorcyjne ACS z OA, AIP, APS, CAS SciFinder, CUP z OA, Emerald z OA, EMIS, IEEE, IOP z OA, JSTOR, Knovel, LWW z OA, NPG, OECD/IEA, OUP z OA, Passport, ProQuest, Reaxys i Taylor-Francis.

ICM spodziewa się, że podpisanie umowy pomiędzy MEiN i UW na finansowanie tych licencji nastąpi około połowy lipca 2022 r. Planowany zakres umowy nie obejmuje na razie czasopism Elsevier z Freedom Collection z OA, dla których MEiN zarekomendował dalsze negocjacje w celu obniżenia kosztu i sprecyzowania zakresu oferty. [...].

Pełna treść komunikatu dostępna jest w tym miejscu.

Springer wznawia program otwartego publikowania

BEATA TOKARCZUK

18 lipca 2022 r. na stronie Wirtualnej Biblioteki Nauki opublikowany został komunikat o wznowieniu programu publikowania otwartego Springer.

Poniżej jego treść:

Uprzejmie informujemy, że w związku z zaawansowanym stanem przygotowania umowy licencyjnej Springer na rok 2022, Springer zgodził się uruchomić program publikowania otwartego. W dniu 15. lipca 2022 r. Springer uruchomił program dla wszystkich instytucji, które brały udział w programie OA w roku ubiegłym.

Autorzy, którzy obecnie wypełniają formularz Open Access Systems Solution powinni mieć możliwość wybrania opcji publikowania OA w ramach programu.

Springer nie przewiduje możliwości włączenia do programu opublikowanych już artykułów. W roku 2022 zaplanowana jest pula **1311 artykułów**, lista czasopism biorących udział w programie w roku 2022 została zaktualizowana. Pełną informację dotyczącą programu można znaleźć w opisie programu publikowania Springer na stronie:

[ICM – Wirtualna Biblioteka Nauki » Publikowanie otwarte](#)

Nowa edycja Journal Citation Reports z wartościami Impact Factor za 2021

BEATA TOKARCZUK

Informujemy, że 28.06.2022 r. opublikowana została nowa edycja JCR ze wskaźnikiem Impact Factor za 2021 rok.

Czasopismo wydawane przez Wydawnictwo UR – Acta Scientiarum Polonorum-Formatio Circumiectus nie posiada jeszcze wskaźnika IF, znajduje się w tzw. "poczekalni" [baza Emerging Sources Citation Index (ESCI)]. W roku 2021 liczba cytowań w odniesieniu do 2020 r. niestety spadła, co spowodowało obniżenie wskaźnika Journal Citation Indicator (JCI) z 0,21 do 0,15.

Tegoroczna edycja JCR zwróciła uwagę na identyfikację nowej kategorii manipulacji cytowaniami tzw. journal self-stacking, na podstawie której czasopismo może zostać zawieszona, i która ma wejść z pełnymi sankcjami przy obliczaniu wskaźników na liście w 2023 r.

Do końca sierpnia 2022 r. można zgłaszać Clarivate Analytics uwagi i ewentualne korekty dotyczące wyliczeń składających się na aktualną listę JCR.

Więcej informacji na temat wprowadzonych zmian:

<https://clarivate.com/blog/journal-citation-reports-2022-covid-19-research-continues-to-drive-increased-citation-impact/>

oraz

https://clarivate.com/wp-content/uploads/dlm_uploads/2022/06/JCR-2022-Reference-Guide.pdf

Pełna edycja JCR znajduje się na stronie:

<https://jcr.clarivate.com/jcr/home>

Zapraszamy do zapoznania się z informacjami.

Nagroda w konkursie Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii dla publikacji przygotowanej z udziałem pracownika Wydziału Leśnego UR

BEATA TOKARCZUK

Praca zbiorowa zatytułowana *Dane satelitarne dla administracji publicznej* wykonana została na zlecenie Polskiej Agencji Kosmicznej, pod redakcją prof. dr hab. inż. Beaty Hejmanowskiej (AGH w Krakowie) oraz dr. hab. inż. Piotra Wężyka, prof. URK (Katedra Zarządzania Zasobami Leśnymi, Wydział Leśny URK, ProGea 4d).

Publikacja została nagrodzona w konkursie Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii na najlepsze prace z zakresu geoinformacji w 2021 roku.

Była to już czwarta edycja konkursu o nagrodę Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii. Do konkursu zgłoszono łącznie 31 wniosków, w tym 24 prace dyplomowe (13 prac magisterskich oraz 11 inżynierskich), 4 rozprawy doktorskie, jedną publikację oraz 2 innowacyjne rozwiązania w dziedzinie geoinformacji. Zwycięzców wyłonił powołany przez Ministra zespół pod przewodnictwem dr hab. inż. Katarzyny Osińskiej-Skotak.

Laureatom gratulujemy!

Fot. ze strony <https://geoforum.pl/news/32530/resort-rozwoju-wybral-najlepsze-prace-publicacje-i-rozwiazania-z-zakresu-geoinformacji?fbclid=IwAR2XVD6GxNiZThhavgnsnreV6D9zDJ-Kw3VeBwkA2Fe-UjDCEwD5PAD-n5w>

Ciekawe miejsca w Krakowie – Park Duchacki

PAWEŁ JAKUBIEC

Kraków to miasto, które coraz mocniej pokrywa się siecią zieleni. Możemy tutaj znaleźć duże parki miejskie ulokowane w centrum miasta (Planty, Park Krakowski, Park Jordana) aż po mniej znane, ale równie chętnie odwiedzane przez mieszkańców zieleńce w poszczególnych dzielnicach. Do jednych z najciekawszych założeń parkowych o długiej historii należy zielony zakątek na Woli Duchackiej zwany Parkiem Duchackim.

Fot. P. Jakubiec

Znajduje się on w dzielnicy Krakowa nr XI Podgórze Duchackie na osiedlu Wola Duchacka Wschód. Długa historia wsi związana jest z zakonem duchaków, którzy byli jej właścicielami do końca XVIII wieku. Następnie przeszła ona w ręce prywatne rodów Starowiejskich, Wodzickich, a ostatnią właścicielką, przed wybuchem II wojny światowej, była Stanisława Bemowa – nazywana *matką Woli Duchackiej*. To właśnie w XIX wieku powstały tutaj zabudowania dworskie z parkiem, który otaczał majątek.

Składały się na niego tzw. stary dwór (pocz. XIX w.), nowy dwór (2 poł. XIX w.) oraz spichlerz i wozownia.

Po II wojnie światowej w nowszym budynku znalazło miejsce przedszkole. Stary był miejscem zamieszkania rodziny Bemów aż do 2013 roku, ale jego stan ulegał znacznemu pogorszeniu. Warto dodać, że to dzięki potomkom Stanisławy udało się zachować park w prawie nienaruszonym stanie, pomimo wielu prób zmniejszenia jego powierzchni czy zabudowy.

Fot. P. Jakubiec

Od ponad dekady o park walczyli też członkowie Stowarzyszenia Przyjaciół Woli Duchackiej, naukowcy, radni i mieszkańcy. Losy tego zielonego zakątka oraz naszej Uczelni, w tym Biblioteki, również splotły się ze sobą.

Rys. 10. Projekt rewitalizacji parku na Woli Duchackiej wykonany przez studentów Architektury Krajobrazu UR w Krakowie; źródło: zbiory autora

Rys. 11. Wizualizacja koncepcji zagospodarowania parku na Woli Duchackiej wykonany przez studentów Architektury Krajobrazu UR w Krakowie; źródło: zbiory autora

https://biuletyn.urk.edu.pl/zasoby/1/Biuletyn_4_114.pdf

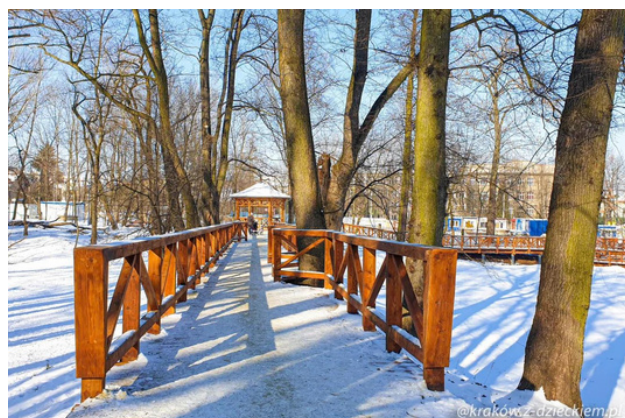
W czerwcu 2010 roku w czytelni odbyła się wystawa *Park Duchacki w fotografii, ikonografii i kartografii*. Została ona przygotowana wspólnie przez Stowarzyszenie Przyjaciół Woli Duchackiej, studentów i pracowników kierunku studiów Architektura Krajobrazu UR oraz Bibliotekę UR.

Pokłosiem działań oraz badań naukowych była też monografia *Park na Woli Duchackiej w Krakowie, wczoraj - dziś - jutro* pod redakcją prof. Wojciecha Przegona (Kraków 2013).

W tym samym roku otwarto Park Duchacki w wersji zachowanej przez dziesięciolecia. Szybko jednak zaczęto myśleć o jego rewitalizacji. Zaangażowane były w to firmy projektowe zajmujące się infrastrukturą publiczną, zielenią i architekturą krajobrazu. Działania bardzo mocno wspierał Zarząd Zieleni Miejskiej w Krakowie.

Prace rozpoczęły się po kilku latach w 2019 roku. Dodatkowym atutem okazały się pieniądze z budżetu obywatelskiego, w którym kilkakrotnie wybrano dofinansowanie dla tej inwestycji.

Fot. ze strony <https://www.krakow.z-dziekiem.pl/2021/02/15/park-duchacki-na-spacer-z-dziekiem/>

Pierwszą część parku, w pięknej zimowej szacie, oddano w styczniu 2021 r. W ramach działań uporządkowano dotychczasową infrastrukturę, poprawiono i ulepszono alejki parkowe i inne elementy komunikacyjne. Zamontowano nowe oświetlenie oraz ławki. Stworzono drewniane groble nad stawem oraz altanę, które stanowią obecnie wizytówkę parku. W krótkim czasie pojawiła się też siłownia na powietrzu.

Pracę kontynuowano i 29 lipca br. otwarto drugą część parku, na który złożyła się południowa część (ponad dworem) wraz z nowymi alejkami, ławkami do siedzenia czy placem zabaw dla dzieci.

Fot. P. Jakubiec

Najbardziej widoczną częścią inwestycji była odbudowa dworskiego spichlerza. Został on początkowo wyburzony do fundamentów i odtworzony w taki sposób, aby nie trzeba było wycinać bardzo starych drzew rosnących tuż przy jego ścianach. Stworzono też przestrzeń określaną jako sad i ogród.

Fot. P. Jakubiec

Pozostaje jeszcze kwestia budynku dworskiego i jego najbliższego otoczenia.

Fot. P. Jakubiec

Różne instytucje miejskie jak i miłośnicy Woli Duchackiej mają wiele ciekawych pomysłów, jak można by go zagospodarować. Na razie III etap rewitalizacji musi poczekać ze względu na większe środki finansowe, które trzeba zebrać do jego realizacji.

Fot. P. Jakubiec

Mieszkańcy dzielnicy Podgórze Duchackie oraz wszyscy goście, którzy po raz pierwszy odwiedzają park, pozostają pod jego ogromnym wrażeniem i często wracają na zielone alejki czy drewniane groble, romantycznie rozłożone nad największym ze stawów. Park zaczął też żyć własnym życiem. Można tutaj kupić lody, czasem posłuchać muzyki lub zobaczyć jakiś ciekawy występ artystyczny. Polecam wizytę w parku, szczególnie w upalne letnie dni. Więcej informacji i zdjęć można znaleźć na profilu facebookowym i grupie „Park Duchacki”.

Druk uzupełniony pismem ręcznym, ozdobiony ornamentem roślinnym, narzędziami rolniczymi oraz wizerunkiem Ceres, bogini urodzajów. Nazwa placówki: Zakład rolniczo – naukowy w Dublanach c.k. Towarzystwa Gospodarskiego Galicyjskiego. Pieczętka z napisem: Szkoła Rolnicza w Dublanach i czteropolowym herbem – jednym z historycznych wariantów herbu Galicji i Lodomerii, trzy korony – odnoszą się do Kapituły Krakowskiej, czarna kawka symbolizuje ziemię halicką, orły z literami O i Z – Oświęcim i Zator (dawne księstwa).

Zygmunt Skąpski (1843–1907) – absolwent rolnictwa, poborca podatkowy, urzędnik w Liszkach, mąż i ojciec. W młodości, z bratem Franciszkiem (poległym w 1863 r.) walczył w powstaniu styczniowym.

Zygmunt Stanisław Skąpski (1843–1907): na odwrocie nadruk: S. Balicer fotografował w Krakowie, Grodzka ulica N 80-81, na przeciwko Ś. Idziego w ewangelickim zabudowaniu, ręcznie wpisane: N 561

Szkoła Rolnicza w Dublanach
Fot. ze strony <https://lwow.info/dublany/#gallery/5b88fbb1f44e7229c488c08f2e5917da/1185>

Po wyleczeniu się z ciężkich ran ojciec wystarał się dla syna o stypendium, które pozwoliło mu ukończyć trzyletnią Szkołę Gospodarczą w Dublanach. Była to jedyna w tym czasie polska wyższa szkoła rolnicza. Stypendium fundowane było przez Amelię z Siemiańskich Stadnicką, wdowę po Aleksandrze Stadnickim (1786–1853), właścicielkę majątku Kosienice.

Antoni Skąpski [ojciec Zygmunta – przypis Autorki] skrupulatnie podaje we wspomnieniach, iż pani Stadnicka przeznaczyła rocznie na ten cel 315 funtów, co nie starczało i ojciec dokładał rocznie na potrzeby studenta od 200 do 250 funtów.

Zygmunt zakończył szkołę egzaminem i przyjął – zgodnie z warunkiem uzyskania stypendium – posadę zawiadowcy gospodarstwa w Kosienicach.

O dalszych losach syna, wzmianek we wspomnieniach Antoni już nie czyni, poza stwierdzeniem:

Dalszy przebieg życia Zygmunta nie opisuję, bo już dotyczy najbliższych lat i do niego należy.

A szkoda, bo mimo licznych potomków, wiedza o dalszym życiu Zygmunta jest skromna. Ożenił się w Brzostku 30 października 1869 r. z Wandą Marynowską, zmarłą w 1920 roku. Miał z nią dwóch synów, którzy ukończyli studia w Krakowie: Stanisława (1870–1933), adwokata w Przemyślu, Dubiecku i Toruniu oraz Bolesława (1875–1948), inżyniera geodetę z Krakowa.

Fot. ze strony: https://archiwum.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=188:ciekawe-zbiory-dublany&catid=26:ciekawe-zbiory&Itemid=169#galleryb3c1f95ea0-1

Szkoła Gospodarstwa Wiejskiego rozpoczęła swoją działalność 9 stycznia 1856 r., nauka trwała trzy lata. Skąpski był ósmym rocznikiem studiującym rolnictwo na ziemiach polskich, w zaborze austriackim. Założycielem prywatnej szkoły był książę Leon Ludwik Sapieha. Placówka przeszła pod zarząd państwowy dopiero w roku 1878 (od 1866 roku finansowana była przez Wydział Krajowy Sejmu Galicyjskiego). Zaborca nie był zainteresowany popieraniem rozwoju rolnictwa ani przemysłu, na wschodnich rubieżach państwa.

Zygmunt Skąpski wypisany jest wśród absolwentów szkoły dublańskiej, jako student w latach 1864-7 [zapis oryginalny – przypis Autorki]. Przy nazwisku – gwiazdka, jak podaje objaśnienie:

Uczniów, którzy zdali ustny „egzamin końcowy”, późniejszy „egzamin główny”, oznaczono gwiazdką, tych zaś, którzy uzyskali dyplom na samodzielnego gospodarza, wydrukowano nadto tłustymi czcionkami.

Mitologiczna dzisiaj, dla polskich rolników, szkoła w Dublanach, szczegółowo opisana jest w książce *Dublany. Szkoły i zakłady krajowe w Dublanach*, Lwów 1897, [cytat powyżej pochodzi z tej książki – przypis Autorki]. Trudno dziś o Dublanach napisać coś nowego, choć zdarzają się ciekawe opracowania, na przykład: Kazimierz Rędziński, *Dzieje Towarzystwa Bratniej Pomocy Studentów Akademii Rolniczej w Dublanach (1856–1919)*, dostępne online.

Informacje i cytaty o Zygmuncie Skąpskim pochodzą z artykułu Rafała Skąpskiego, *Fotografie ze starego albumu – bracia Skąpscy w Powstaniu Styczniowym*, dostępnego on-line, który zawiera bibliografię.

Świadectwo Zygmunta Skąpskiego jest darem wnuka dr. inż. Zbigniewa Skąpskiego (1903–1985), prof. PK, geodety.

Artykuł jest poszerzonym opisem eksponatu, prezentowanym w albumie *Muzea Uczelniane. Katalog*, Warszawa 2017.

Fot. D. Gajewska

Fot. D. Gajewska

Fot. D. Gajewska

Groby rodziny Skąpskich znajdują się na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie, w kwaterze RA, w grobowcu Weteranów Powstań, blisko Kaplicy Zmartwychwstania Pańskiego.

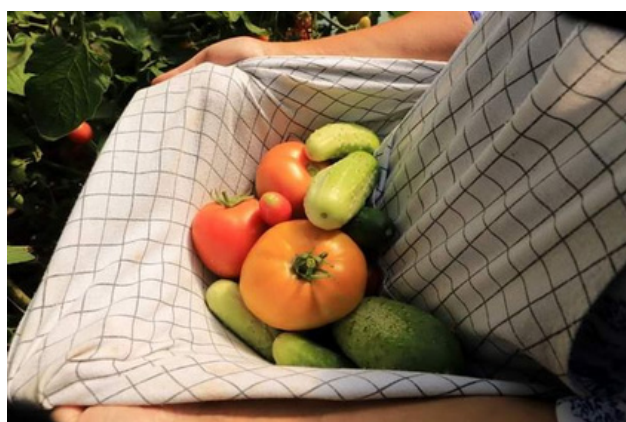
Dary lata

BEATA TOKARCZUK

Na zakończenie wakacyjnego numeru prezentujemy to, co otrzymujemy w prezencie od lata - nasz lokalny SUPER FOOD.

Lato to doskonały czas, aby się dobrze przygotować na wyzwanie, jakim będzie jesienno-zimowy sezon infekcji.

Sierpień to najlepszy miesiąc dla pomidorów. Dojrzewają jabłka, gruszki, śliwki, mirabelki. Nadal możemy się cieszyć owocami jagodowymi oraz warzywami.

S
M
A
C
Z
N
E
G
O